

GUARDIOLA GIRBAL, Josep. *Polítics del Baix Empordà*. Palafrugell: ed. de l'autor, 1999. 600 p.

GURT, ALBERT. *Cendres sobre el mar*. Barcelona: La Busca, 2001. 216 p.

HERCE, Enric. *Girona, cuina a cuina*. Barcelona: Isard, 2000. 240 p.

IBARZ, María Carmen. *Afra, la ratolineta del carrer de la Força parla de la catedral*. Fornells de la Selva: Pedra de Toc, 2001. 70 p.

IBARZ, María Carmen. *La ratolineta Afra ens presenta el seu barri*. Fornells de la Selva: Pedra de Toc, 2001. 28 p.

Institut Català de la Salut. *Activitat 1998, direcció d'atenció primària Garrotxa, Ripollès i Pla de l'Estany*. Barcelona: Institut Català de la Salut, 2000. 38 p.

Institut Català de la Salut. *Activitat 1999, Atenció Primària Girona, Barcelonès Nord i Maresme*. Barcelona: Institut Català de la Salut, 2000. 1 CD-ROM

Jornadas ornitológicas Españolas (13, 1996, Figueres). *Actas de las XIII Jornadas Ornitológicas Españolas, 5-10 diciembre 1996* (Figueres-Girona). Madrid, Sociedad Española de Ornitología, 2000. 144 p.

JUANOLA, Albert. *Història i històries de la indústria del suro*. Sant Cugat del Vallès: Rourich, 2001. 336 p.

KELSO, Fiona; DEGEAN, Isabel; CALVÍ, Irene. *Museu d'Escultura, Pals*. Barcelona: Fundació Privada Vila Casas, 1999. 90 p.

MARCER, Arnald; PONS, Xavier; VICENS, Jaume. *Vulcà: sistema d'informació geogràfica aplicat a la gestió del parc natural de la zona volcànica de la Garrotxa*. Bellaterra:

seu nivell de benestar social. Es tracta d'una recerca sòlida i pluridimensional, que fa un retrat precís d'una realitat mal coneguda.

«La majoria dels estudiants són persones ben adaptades, felices i optimistes»: aquesta és l'afirmació de partida. No està gens malament, en aquests temps de catàstrofes i d'un cert renaixement de la confrontació generacional.

Què se'ns hi explica, doncs, dels joves d'avui? Doncs, per exemple, que la majoria (62,6%) viu en el domicili familiar, i que la resta s'estima més viure en un pis amb d'altres estudiants (28,1%) que en una residència (5,3%); que el 34,9% menja llimadures o pica entre àpats; que el 42% no fa mai exercici físic i el 63,8% no fuma; que els principals problemes de salut mental d'aquest col·lectiu tenen a veure amb les obsessions, la sensibilitat interpersonal (el complex d'inferioritat) i les depressions; que el 15,1% dels estudiants navega diàriament per Internet, però

un 15% no ho fa mai; que les pàgines més consultades són de caràcter lúdic, o que el 16,8% fa ús del xat.

Quant a la universitat, l'estudi fa una aposta per les iniciatives que fomentin la integració social i el benestar dins del campus, per invertir no només en edificis i ordinadors sinó també en associacions i espais de trobada, transports públics i menjadors suficients, sales de producció cultural, llibreries...

Un llibre, doncs, dens i ric, que mereix ser llegit no només per professors universitaris o per psicòlegs professionals.

Xavier Besalú

Molt més que flors

Girona Temps de Flors.

Producció i realització: Carlus Camps.

Text: Juan Moreno i Pep Bosch.

Narració: Cristina Cervià i Ferran

Frauca.

Música, introducció i títols: Lluís Bona-ventura i Joan Dalmau.

Durant vuit dies del mes de maig, la part antiga de la ciutat de Girona s'omple de flors amb motiu de l'exposició Girona Temps de Flors, que acostuma a congrega milers de visitants pels carrers i patis del Barri Vell. Però tots sabem que aquesta manifestació floral és més que una exposició, ja que en el seu recorregut s'hi troben innumbrables

elements de la història de Girona. Plasmant això en un treball audiovisual no era una tasca senzilla, però el realitzador Carlus Camps ho ha sabut fer en el vídeo *Girona Temps de Flors*, amb textos de Juan Moreno i Pep Bosch. Una panoràmica de la ciutat obre i tanca el vídeo, el qual, tal com el tema ho demana, va més enllà del simple fet de l'exposició per intentar copsar amb tota la seva amplitud el que significa fer un recorregut gairebé exhaustiu per uns indrets que vessen història, llegenda i tradició. És per això que la visita a l'exposició de flors no es fa de manera directa sinó situant-nos primer en el seu context i introduint-nos-hi a poc a poc, gairebé imperceptiblement al principi, partint de les flors que podem trobar al passeig Arqueològic —i dels motius florals gravats a la pedra de l'església de Sant Pere de Galligants—, per passar a les que se situen als monuments i patis de la Girona antiga com un esclat de vida i color que conviu harmoniosament amb les pedres.

Com no podia ser d'una altra manera, la Catedral és omnipresent en aquest itinerari per l'origen de la ciutat on la història es confon amb la llegenda de manera que resulten indel·ligibles. El treball de Carlus Camps i el seu equip de ben segur satisfà els assistents habituals de l'exposi-

ció de flors, que la poden reviure d'una manera diferent de com la van veure al seu moment. Però també desperta l'interès de les persones que no acostumen a visitar la mostra: seguint el recorregut floral, les imatges ens introdueixen en indrets de la Girona vella on probablement no hem estat mai, i a més fixen la nostra atenció en detalls que tenen la seva història, incloent referències literàries a Josep Pla o Prudenci Bertrana. Tot plegat ens convida a fer una visita a la propera exposició de flors i a veure-la amb uns altres ulls.

Manel Mir

Mines de ferro a Celrà

ROSSELL FERRER, Artemi.
Les mines de Celrà.
Taller d'Història de Celrà.
Celrà, 2001. 75 pàgines.

A les mines de Celrà, hi torna a brillar la llum; en aquest cas no els llums de carbur dels miners, sinó la llum de la memòria recuperada en una nova monografia editada pel Taller d'Història de Celrà.

Artemi Rossell, gran coneixedor de la història del seu poble, ens mostra, a través d'un discurs molt assequible i divulgador acompanyat de reproduccions de documents i fotografies, vint-i-sis anys de

vida de les mines; des de l'inici de l'explotació a final del segle XIX fins que s'abandonaren definitivament l'any 1918.

L'estudi s'estructura en vuit capítols que comencen amb unes pinzellades sobre el context històric industrial de mitjan segle XIX i principi del segle XX i una relació de les quinze mines registrades de la vila de Celrà. Tot seguit analitza les diferents societats mercantils que controlaren l'explotació, com es desenvoluparen les tasques d'extracció del mineral de ferro i com era transportat cap a les foneries. L'autor també fa un retrat històric de les condicions de vida dels miners i de la seva integració a la dinàmica social de la vila. Finalment, aprofundeix en les causes del tancament de les mines i descriu minuciosament l'estat en què es troben actualment les restes d'aquest valuós patrimoni cultural, amb un apèndix sobre les planimetries i les demarcacions.

Allò que sorprèn més del treball és veure que al principi tothom havia manifestat grans expectatives en les mines. El ferro era un element escàs i clau per acompanyar el desenvolupament industrial de Catalunya, i aquestes mines eren una aposta important. Però les mateixes societats mercantils creades a Barcelona i posteriorment a Bilbao no van aconseguir-ne

una viabilitat econòmica òptima. El mateix Rossell ja assenyala que la manca d'infraestructura pública de transport a l'època, la gran distància respecte a les foneries i la poca inversió privada en la millora de la maquinària van influir en la disminució de la rendibilitat econòmica i irremediablement en el seu tancament.

En resum, es tracta d'una obra amena i concisa de gran utilitat per comprendre el passat industrial de Celrà i de les nostres contrades, i és un exemple també concret dels comportaments empresarials i polítics a casa nostra en els primers decennis del segle XX. Darrere aquest opuscle s'amaga un rigorós treball d'arxius i la utilització d'altres fonts, com la fotografia històrica i actual —llastima que alguna imatge no s'apreciï prou bé— i l'arqueologia —per localitzar, per exemple, els cavallets de suport del tramvia aeri que transportava el material de la muntanya cap a la plana, els tobogans per on lliscava el mineral, els carregadors de les mines, etc.

Que la feina d'Artemi Rossell serveixi per conèixer i salvaguardar els vestigis del passat industrial de Celrà; i que la Victoria Esperanza, la mina del Niño Jesús i totes les mines de la població es preservin per a les futures generacions.

Xevi Sintes

Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals, 2000. 1 CD-ROM

MARGALL, José. *Guia selecta "Sibarit": selecció de restaurants i receptes de Barcelona i de les comarques de Girona, 1999-2000*. Vilafant: ed. de l'autor, 2000. 192 p.

MARQUÈS, Josep Maria. *Ermites i santuaris de la diòcesi de Girona*. Girona: Diputació de Girona, 2000. 183 p.

MARTÍ I TEIXIDOR, Salvador. *Els terrenys per a l'estatge del grup*. Girona: CCG 2001. 32 p.

MENÉNDEZ, Inés; GÓMEZ, Agustín. *Mapa-guia del arte románico en Girona*. Bilbao: Nondik, 1999. 2 mapes.

MESTRE, Jesús. *De Girona a Barcelona: viatge al romànic català*. Barcelona: RACC/ Edicions 62, 2001. 256 p.

MONTURIOL, Antoni [et al.]. *Art sacre gironí d'ahir i d'avui*. Exposició al Museu d'Art de Girona, del 7 d'abril al 8 de juliol del 2001. Barcelona: Entitat Autònoma del Diari Oficial i de Publicacions, 2001. 100 p.

MURLÀ I GIRALT, Josep. *Alzamora en la història d'un segle: 1900-2000*. [Olot]: Grup Alzamora, 2000. 272 p.

MURLÀ I GIRALT, Josep. *Olot, festes del Tura*. Barcelona: Viena, 2000. 60 p.

NOGUÉ, Joan; VICENTE, Joan. *Geopolítica, identidad y globalización*. Barcelona: Ariel, 2001. 247 p.

PADROSA, Inés. *Bibliografia interdisciplinària de l'Alt Empordà*. Girona: Alzamora Artrègràfica, 1999. 2 vol.

PASTELLS, Josep. *Rera el mirall*. Barcelona: Proa, 2001. 104 p.

PLA, Josep. *Dietarios (I). El cuaderno gris. Notas dispersas*. Madrid: Espasa-Calpe, 2001. 912 p.